

Hur gör vi med publikinsläppet? - repdagbok

Måndag 230306

Dagens devis: Det finns inget sätt att undvika smärta, ovisshet och hårt arbete.

Eller : Bara börja för i helvete

Musik: Philip Glass och franska sånger-spellista-muzak

Uppgift för Karin:

Lyssna 10 min

Gå 10 min så långsamt som möjligt

Skriv 1 A4 ta bort följande ord: rum, studio, skola, jag, mej. Skriv i ett sträck.

Sedan rigga det öppna rummet.

Maskerna:

Kamera? Relatera till rummet? Hur? Berätta allt de ser i rummet? Undersöka kostymen? Dans/ rörelse. Text.

Hämtar maskerna hos Amanda. Vi pratar om hur man repar med maskerna, hur man kan fördjupa arbetet med dem och inte sticka upp i huvudet. Hur behålla transen och samtidigt kunna ta regi, relatera till ett material, instruktioner, konstruerade situationer, allt det som kräver en intellektuell process. Båda har vi erfarenhet av att man gör det växelvis, lägger ett sceneri utan mask, sen provar med. Man behöver kunna saker med kroppen för att kunna gör det med mask.

Funderar på att jobba med kamera för att kunna lösa växlingen när jag är själv.

Kanske proja Eva? Kolla med S om hennes erfarenheter av den. Ev kolla med AL om hans tankar om social medier-skådespelaren,

kanske är det det som Eva vill? Men för idag: börja nu för i helvete från början.

Det blir en devis för varje repdag och kanske också ett namn för rummet varje dag. En stund att skriva och en stund att fokusera.

Bra med undersökningen av rummet, och bra att skriva frågor till maskerna innan. Kanske prova att göra det ännu mer innan, dagen innan. Också väldigt skönt med musik på. Ingen kom. Jag kom på mej med att önska att ingen skulle komma.

Funderar på vad jag ska ha det i, vad det kan bli för form. Känns inte så spännande att de ska hålla föredrag. Leta efter situationer i rummet, sånt som är på riktigt, inte fiktion.

Är frågan vad de vill göra en bra fråga? Dom är ju ändå där i egenskap av skådespelare, fokusera på det? Inte så intresserad av skapa bakgrundsinfo och fiktion, mer reaktion och situation, vilka frågor är det då bra att ställa

Tisdag 230307

Dagens devis: **Fail more**

Musik: Kronos kvartetten

Prova de här frågorna till maskerna:

- Vad är teater för dej?
- Hur skulle du beskriva mötet med publiken?
- Vad vill du med publiken/hur vill du få dem att känna sig?
- Berätta om ditt största misslyckande
- Ev kolla objekt.

Riktiga situationer i rummet. Saker som kan hända här och nu med publiken. Ta upp frivilliga, att vägra göra det man ska. Maskerna behöver en ram, ett ankare i rummet, ett varför. Det behövs en situation. Men NÄR behövs den?

Tänker på misslyckandet att det är på riktigt, att om sårbarheten häftar oss vid världen och verkligheten så är det kanske en ände att börja i.

Roligt med schäslongen och soffan. Skapar fler frågor, fler lappar så jag inte ska kunna veta vilken fråga som kommer. Försöker skilja när jag tänker och när jag inte tänker och bara gör. Det är svårt. Och maskerna blir lite döda och tråkiga om transen uteblir.

Sätter upp det öppna rummet, men tänker först låta bli, inte så lång tid idag, ursäkterna flödar på. Men så tänker jag att kommer någon in, ska jag vara absolut ärlig, om det blir pinsamt så ska jag stanna i det. Oroar mig för att det ska vara tråkigt för den som kommer in. För att den sedan ska säga till andra att det är ingen idé att gå in, det händer inget speciellt där inne. Sen kommer jag på att jag kan skriva men om någon kommer in kan jag ta tillfället i akt att prova något med maskerna och i masken kan jag ju vara helt ärlig. Har ett upplägg som jag kan testa med publik redo hela tiden.

Onsdag 230308

Dagens devis: **Amanda Palmer!**

Musik: Amanda Palmer, Sergio Mendez

Prova mer med frågelådan och med texterna från förut.
Låta Eva möblera om i trean.
Frågor till dem om vad de behöver -
Frågor till Eva om karnevalisk ritual

Refflektioner med Stacey:

Margaretha- vill inte bli tittad på, jobbigt med blicken.
Ändå intresserad av att tala om teatern, men vill sen ändå inte.

Text bitar som kommer upp- hon har kanske klassiska citat som hon strössa, Euripides Medea, Desdemona, Lady M, men gillar också Kristina Lugn. Körde lite sonett. Möjlighet att låta henne spela texter, lagret masken som spelar karaktären.

Hon pratade om att inta scenen, med kroppen och rösten-idag går skådespelarna och mumlar i kulissen

Staceys reflektioner- Hon frågade om kroppen, ung kropp? Är den för ung? Ålder mellan 50-60 år.
Diva- uttråkad, missnöjd, besviken, förlusten av prestige som kommer med åldern, hon är på utdöende, en utdöende art, men plötsligt intresserad, som när hon ser ett hårstrået- då blommar nyfikenhet. Ibland skymtar man också passionen för teatern. Potential i det, Polaritet - passion/besvikelse- Hur ser extasen ut? Bra att undersöka!!! Finns det kanske i att verkligen ge sig hän i texten!? Hon har också humor.
Narcissism -grandios och så baksidan- det stora svarta hålet, den dåliga självkänslan.
Inomhus varelse- kattlik! Poserande, kantiga rörelser, vinklar. Närvaro som en stor skådespelare, tar rummet med röst och kropp. Ass Isabella Duncan (Eleonora Duse)
Ögonen, ögonlocken, man ser inte men så plötsligt ser man, intressanta förändringarna. Också när hon tittar ner-tragedin känns.
Känslan av realism- man kan spela nära, det gäller båda maskerna

The uncanny valley- uncanniness- Julia Kristeva

Anomalisa by Charlie Kaufmann-animated film

Prova utomhus-hur har hon det utomhus? Filma!

Nära funkar!

Sveket bakom, man kan bli huggen i ryggen. Lekfull, yngre

Glimtar av osäkerhet, kontramasken-aggressiv?

Ögon annorlunda än Margaretha, läser ihop bra med mitt ansikte

Tillit blir ett issue mellan Eva och betraktaren-hon är "slippery" do I trust her?

Lagren som syns när man är nära- Karin som spelar Eva

Undersök kontramasken- den mörka sidan,

Maskerna- multidirectional spectrum- the mask and the contra mask and the whole spectrum inbetween

Reflektioner från Amanda:

Eva: Oåtkomligt, det finns skydd. Hur ta sig in i henne? Hur landa? Hur våga stanna? Hitta en botten/mörkare känslor.

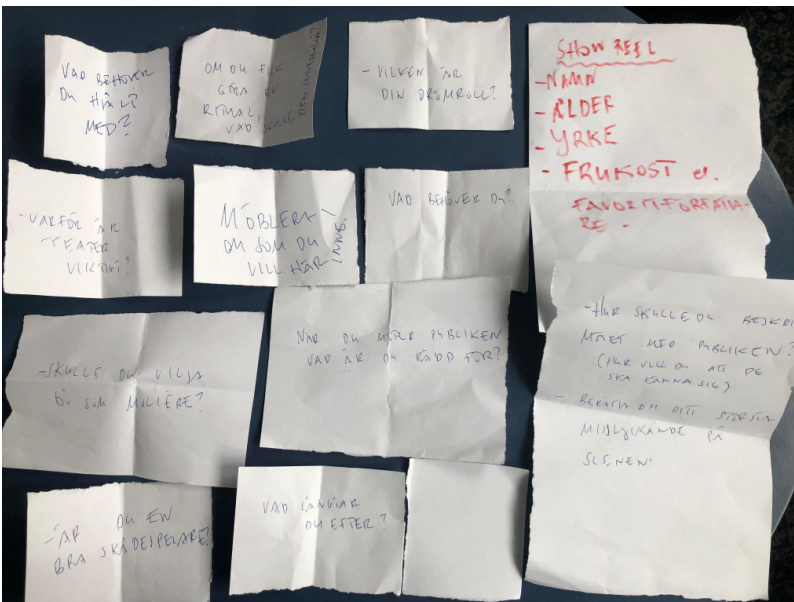
Förslag på yrken från Eva: Burlesque, Cabaret och kroki-modell, lite diversearbetare

Mer lek än sex/sensualism. Kvar i flickan, Peter Pan

Har en kniv i bakfickan- men kommer hon att våga använda den?

Prova: mörkare röst och lugnare tempo- lojare energi, inte floppsa bort sorgen. Fundera över djur? Katt?

Testade med annan röst-funkade bra. Hålla samma energi, men håll inne med den, släpp ut ibland. Hon behöver anpassa sig, som att hon lärt sig sitta still. Bra med långsammare tempoväxlingar i kroppen, kurvor och rakt.

Mer titta underifrån, Intressant
när hon blir bestämdare,
rakare,mer på riktigt.
Leta vidare i ilska/farlighet.

Sammanfattning första

veckan: Det går att jobba nära med maskerna, intressant med att man ser flera lager samtidigt, Karin, masken, och en roll som masken spelar.
The uncanny valley

<https://www.britannica.com/topic/uncanny-valley>

Maskerna har fått bestämma rummet och handlingarna. De föredrar olika rum och olika handlingar, intressant att låta dem förhålla sig till rummet. Eva stökade till väldigt, är i hela rummet, Margaretha gillar avgränsningar.

Frågelådan har funkade bra och filmandet men det händer mer saker och ffa snabbare med någon annan i rummet.

Det öppna repprummet har varit intressant, men ingen har kommit.

Känns rätt att vänta med kostymen, det är som att det skulle bli för mycket information.

Mer jobb med Eva- fortsatt försöka fördjupa- har hon nån buffon tendens? Att vilja avslöja människors lögnar och inkonsekvens?

Måndag 230313

Dagens devis: **Var är den moderna skådespelarens mörker?**

Musik:

Första dagen med Sara. Kostymjobb med Caroline.

Mycket fokus på Eva. Impro/ frågestund med Sara. Text från *Scener ur ett äktenskap* som vi råkade hitta i repprummet. Eva flyr gärna in i fiktionen. Vi pratar om det som är undvikande hos henne, eller om det är Karin som undviker. Men också mycket lek, vilja att engagera, få kontakt. Skrattar bort saker. Söker förhöjning, Lust till teatern, men står och faller inte med den. tycker att

det är kul, men inte så mycket mörker, associationer Tomas von Brömssen, Liv Mjølnes, för dem verkar allt ganska lätt, mer lust och nyfikenhet, inte så neurotiskt.

Det finns ett element av kontroll i det ständiga "connectande" /lekande. Ständigt återkommande till här och nu. Också något som är djur eller väsen. In och ut ur scen-energi. Var är passionen? Vad står på spel? Var är hon sårbar? Var är mörkret?

Eva gjorde också en liten performance-vattenupplevelse för Sara, kallad *Torrsim*, den blev inte så bra, men det gjorde ingenting för Eva. Sara undrade lite om det var helt på allvar.

I röresle-impron, två upplägg, det ena -gestalta din morgon till nu, det andra den sista dansen- blev lite blyg, inte samma kontroll när man inte ser publiken, hur saker tas emot/reaktioner. Blev osäkrare, blygare.

Vi försökte komma åt en sårbar sida, hur är hon utan kontakt? Ett upplägg- 8 min egen tid. Sara i rummet, men upptagen med annat. Eva blev väldigt mycket barn, får tråkigt, slocknar, på och av i energin, letar möjligheter till kontakt. Det finns alltid en spricka, aldrig en hel fiktion. Teater är en lek! Axeln kontroll-extas.

Vad är publiken för dem, vad har publiken för roll i deras konstnärskap? Hur ser deras relation ut till publiken? Vad har publiken för funktion för dem? E vill se, M vill bli sedd. Push and pull.

Kortare impro med Margaretha- läser också ur "Scener ur ett äktenskap" Dramaten-dialekt. Spelar rollen av sig själv. Generation/ålder en faktor i hennes attityd. Passion för teatern.

Kostymtest: Margaretha: Intressant att ha underklänning, ngt som skapar siluett, ngt som tuktar och håller in. Enkelhet är inte gratis. Svart smal, klänning, armar och händer- hud. Ev ngt på huvudet, turban? Något som bygger höjd? Skor, täckta, höga, skaft. Kolla om dragkedja i sidan på klänning och hög hals. Sjal att dölja sig i.

Eva: Stämmer bra med det gosiga, linne under, kjolen och fluffet som blir som en boll. Barfota med benvärmare? Kanske band som ska knytas. Ev ngn färg, tunn sjal runt hår. Små byxor under kjolen. Kanske inte alla klädesplagg på på samma gång. Ngt som blir slarvigt påklätt Olika lager, forandet, tuktande. Påklädande på scenen, lager med underkläder. Görandet/byggandet av identiteter som skådespelare och kvinna.

Publik- interaktivt test med Eva- Caroline och Sara fick välja ett attribut - starta rytm tillsammans- och så ett gå-tåg.

Tisdag 230314

Dagens devis: **Förvirra och förtjusa**

Musik: Ingen

Vi gör en **shit-list** över obekväma situationer när man är publik.

- Vad är det som gäller? Situationer när ansvar är otydligt, eller när man som publik som inte vet vilket grad av fiktion som man befinner sig i? Är det verkligt och jag borde agera? Eller är det fiktion och jag borde titta på? Val och icke-val i den situationen.
- När det känns som hitte-på, oäkta. Det man som deltagare bidrar med tillför egentligen inget. Man låtsas som att man har ett val men det betyder inget. Fejk-interaktivitet
- För många instruktioner
- När man skapar förväntningar som inte infrias. För höga förväntningar som inte infrias, men också förväntningar som inte stämmer överens med det som sen sker.
- Flug på väggen. När man bara ska titta, de låtsas som man inte är där, en sorts mobil fjärde vägg, trots att stora grupper människor skapar oordning och förvirring, spelar skådespelarna med en fjärde vägg-

Dramaturgi-spån

Publikinsläppet med Karin, först trygga dem, sedan för mycket instruktioner.

Om övergripande tanke:något pågående eller moment?

Något lekfullt element, kärleksfullt men ändå gränsen verklig/fiktion- performance/teater

Lajva publik- publiken får olika publik-roller, kritiker, den som är där med jobbet, den hängivne, den som inte tycker om något, den yrkesskadade etc

Att få publiken att reflektera över sin egen roll.

Kanske finns det reflektions möjligheter för publiken-hur upplevde ni det här?

Hantera temat i dialog!

Smyga in olika publiköverskommelser eller skifta plötsligt?

Använda tejpmarkeringarna på golvet, olika spel, närvarande i rummet.

Obekväm mask och inte mask, någon fysisk situation, fakir grej?

Margaretha hos psykologen kan sluta med: ni älskar inte mej längre och så ett trick.

Tejp/gatukrita i korridor och på asfalten för karnevalen

Maggan hos psykologen.Ngt mer här emellan?- vad fattas i publikrealtioner/publiköverskommelser?

Karneval- att involvera grupper i olika komponenter i låten? Steg? Ljud, olika stämmor, ev hålla igång längsmed olika linjer i rummet. Möjlighet att komma nära-mer intimt- när man sätter igång dem- karnevalståg som går ut genom dörren- in genom huvudingången- Utcheckning - bar bakom

Vi gör en sorts ordning.

Titelförslag

“En firstående fortsättning på mitt yrkesliv”

“Hur gör vi med publikinsläppet?”

“Publikinsläpp- med Eva och Maggan”

“Scentropia”

“Parkett höger, rad 8, plats 17”

“Maggan och Eva gör lite grejer”

Torsdag 230316

Dagens devis: **Shitlist goes fun**

Instruktioner i början ev. med masker, återupptäcka rummet, någon måste trycka av knallpulverpistol/korkpistol/tuta, de får gå runt tills någon agerar. De sitter fast i ett escape room tills en viss punkt, då ljus upp på publikplatser.

Vi provar att låta en text AI skriva en hyllning till publiken, eller ett kärleksbrev eller en hårdrockslåt eller på blankvers. Det blir relativt platt, det tycker Eva med som är den som får testa. Leta klassiker som kan fungera som metafor eller skriv text istället.

Test att riva ner fjärde väggen, kontaktskalan. Funkar bra! Gå vidare med det!

Evas dans skulle kunna funka som en inledning till karnevalen.

Avstämning. Vi upplever båda att det går lätt och att det är lustfyllt. Jag har en liten oro att jag ska falla in i en traditionell skådespelarroll och överlämna beslut och initiativ. Ska komma ihåg att planera bättre.

Fredag 230317

Ringer Kalle om fakir-grej, känns helt rätt. Eld kommer inte funka, för svårt och antagligen inte tillåtet. Jag kan gå på glas, men känns lite meckigt i rummet. Han föreslår häftpistol i axeln eller råttfälla genom tungan, tänker båda är riktigt bra. Det behöver bara vara kort, skapa upplevelsen av att något plötsligt är på riktigt.

Öppna rummet: Ingen har kommit den här veckan heller. Har bytt bananer mot dumlekolor. Ingen effekt. Martina säger att många använder rummet, en tjej körde träningscykel när de kom tillbaka från lunchen. Det är ofta grejer kvar, eller grejer runt flyttade, så folk måste ändå vara här och ha koll på det, eftersom de lyckas smita in på lunchen. Antagligen har folk inte tid. Gladys tittade in, men bara för att se om det var ledigt. Provar lite till.

Tisdag-onsdag 230321-22

Jobbar med manuset. Får panik, vad är det här, hänger ju inte alls ihop, det finns ingen ram, det är ju bara konstigt? Och så är det för lite material! Vad är det för form egentligen?

Margarethas dialog med Freud var enkel att skriva- men kanske för meningslös interaktion för publiken?

Och vad berättar det om mitt undersökande och vad är mitt undersökande och var är den där sköna, öppna känslan jag hade i början?

Och så den här jävla idéen med fotomaskerna, jag kan liksom inte komma förbi den, men känner mej som en konstig person som har den idéen. Jag önskar att jag inte hade den idéen jag önskar att jag hade en annan. När jag tänker på att jag skulle skicka ett mejl där jag skulle be folk att låna ut sina ansikten så blir ju jag ett gränslöst, obehagligt weirdooooo.

Var i trean idag och någon har snott gatuprataren. Utan att fucking fråga. Jag hatar det här stället ibland.

Tänker på molnet ovanför och att spränga igenom det med tacksamhet. Jag jobbar på det, jag jobbar på det. Det är att jag aldrig någonsin är nöjd, att jag alltid skulle kunna komma lite längre, jobbat lite hårdare, uppnått lite mer. Så onödigt, så fruktansvärt slöseri, det är som skimrande pärlor som man håller ner i en mixer.

Tror att Eva skulle behöva ett bra improuplägg, men kommer nog när texten är på plats.

Jag letar texter. Genet, Mishima, Boal och Artaud. Jag snöar in på Artaud. Det finns ett sug, det finns något där som är precis lagom uttalat, som visar sig i glimtar, som kanske går att fånga om man kan famna en helhet. Det finns något här som är likt Pessoa, samma sug, samma lite till bara-känsla i texten.

Jag har inte tid att fastna, inte i foto-masker och inte i Artaud. Jag har inte *inte* tid att fastna i Artuad eller fotomasker.

Är det så att Eva har fått välja texter? Jag inbillar mej att det stämmer, hon är som Artaud, en sprängd konstnärsidentitet. Vill inte definiera sig, gör lite av varje. Teoretiskt stämmer det men kommer det att bära en mening i praktiken?

Väldigt skönt med möte med teknikerna. Allt blev verkligare och konkretare och liksom lite lättsammare.

230323-24

Jobbar vidare med texterna till Eva. Hon är motsträvig, vill inte det som jag vill. Jag tar fram saker att berätta om publiken och skådespelaren, Artaud, allt möjligt. Men hon vill inte. Däremot vill hon gärna dansa och flirta med publiken, Elvis och bjuda upp funkarna bra. Kanske blir det en text om allt hon inte vill göra. Skulle behöva fler lekar, fler situations-upplägg som leder till interaktivitet. Kanske likt det med stagedivningen?

Känns lite som jag tappat frågan. Vad var det det handlar om egentligen? Häftaapparaten kan bli bra, Ragnar är på och som Ellen sa bra om han gör det. Tekniker är alltid utanför fiktionen, det är något med deras kroppar. Ställde upp lite saker i rummet och tror upplägget med divanen och stolarna är bra.

230401 Rep med Sara

Dagens devis: **Ett publikrolls tivoli**

Musik: Ottos samba

Vi pratar igenom det jag jobbat med sedan sist.

Situationerna utanför, tänk expansion, börjar normalt sedan twistas

Tutan blir intressant, vad vill jag med den? Tänker att den synliggör publikens möjlighet, att de faktiskt kan välja. Fokus på det som faktiskt händer i dem, jag kan agera eller inte agera om det finns en uttalad möjlighet.

Dumt att använda tutan i tävlingen. Suddar i funktionen/betydelsen. Däremot visa den när vi kommit in i rummet.

Vad är premissen? Är det en interaktiv kabaré? Har Karin anställt Eva och Maggan? Ett labb? Ett collage av olika publikövenskommelser? Ett publikrolls tivoli?

Vad behöver publiken veta för att det ska bli tillgängligt? Vad behöver maskerna veta för att det ska bli spelbart?

Ett Kan vara bra med en enkel och ren ingång, som att "Detta är forskning"

Provar Margartehas text, intressant att den funkade så bra, vi pratar om att jag liksom skrev den med masken på.

De klassiska texterna är som välkända melodier/schlager som man plötsligt börjar gnola, en del av hennes innehåll.

Frågor Sara fick:

- Varför avskyr hon publiken?
- Vad har hon för relation till publiken?
- Varför har hon förlorat stinet? Att professionalisera sin passion
- Vad ska Maggans tillstånd säga publiken?/Vad ska de vara med om?
- Vilken funktion har Maggan för Karin? Vad är agendan?

Kanske något försonande om de unga skådespelarna?

Kolla in i lady M- är det brottet ett undvikande?

Lite mer text till Freudarna, spec i början! Kul med den relationen. Är Freuds som medspelare innanför fjärde väggen?

Ta bort det direkta tilltalet till publiken, välj tredje person!!

Ska det finnas reflektion om hur man gör publiken överenskommelser eller finns det fler sätt att synliggöra, så publiken själva får syn på det?

Själva HUR

Väck ett medvetande om vad det är man gör som publik

Eva

Njutningen att blir tittad på.

Prova att använda monologen som bas för utvecklingar- få monologen att räcka en kvart! Bra med brottet- vad heter du!

Måndag 230403

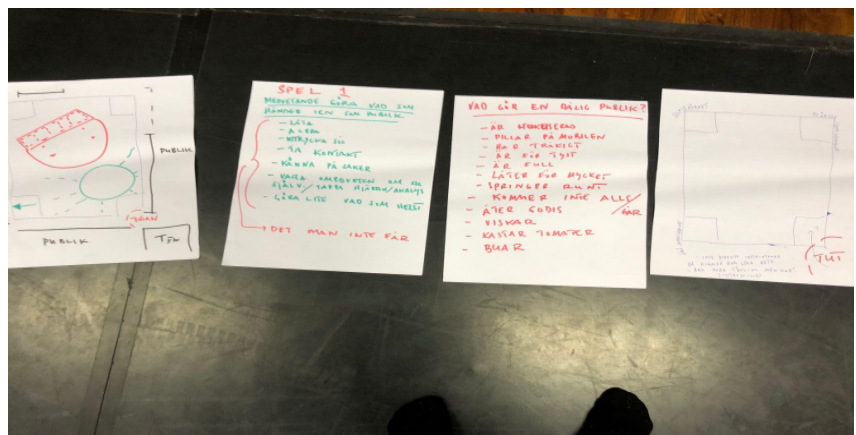

Dagens devis: **There is always a bigger fish-fatta beslut.**

Musik: Elvis och Shostakovich

Prova Margaretha texten igen-jobba in ändringar och klocka.

Jobba med Eva monlogen- prova att sticka in förslagen- klocka.

230413-14

Provning med Caroline

Vi diskuterar kostymen och provar. Vilka rörelser vill dom kunna göra, hur använder dom sina kroppar? Margaretha tuktar och kontrollerar, Eva vill vara mjuk och fri. Det finns ju bara dom och situationen i rummet, de måste läsas bara utifrån mask och kostym. Margaretha är lättare som vanligt, raka svarta klänningen, underkläder som jämnar ut, allt ska vara täckt.

Eva är lite svårare, kjolen vi hittat är så fin, men väldigt mycket femtiotal. Caroline föreslår herrskjorta, känns lite konstigt först, jag tycker det känns som hemma hos mig. Men i kroppen känns det rätt, tänker mest om det blir konstigt att hon är så bekvämt, hem-lik klädd i ett offentligt rum. Eller är hon i ett offentligt rum, känner mej plötsligt förvirrad över överenskommelserna, omständigheterna för

det jag gör.

Det finns en njutning i att hitta rätt saker, vad är det de olika skorna uttrycker, den exakta färgen på nylonstrumpa, alla små nyanser som också kommunicerar med publiken, som berättar om tid, status, fiktionsnivå.

Måndag 230417

Musik: Kurt Weill, Astor Piazzola

Devis: **Living is a horizontal fall.**

Provar att möblera, det blir nog bra! Testade också tejpningen, verkar lovande det med.

Provade texten för delen utanför, måste förenklas och skalan blir för omständlig, den kanske kan finnas från början, men hur? Hur kan instruktioner finnas? Inspelade? Lappar? Ska jag mingla?

Instruktioner kör med skrivna och eng och swe.

DET KOM TVÅ PERSONER!!!! Ulrika och en fransk regissör. Väldigt härligt att kunna prova på dem. Jag blev lite blyg för Eva är ju så på.

Provade Are you lonesome, funkade bra att ta

upp dem! Gud så glad jag blev! Och förvirrad, hade nästan tänkt bort att någon faktiskt kunde komma in.

Sara mår inte bra. Tveksamt när hon kan komma tillbaka. Jag borde vara mer stressad, blir lite stressad av det. Alla repar så mycket, vad fan gör dom?? Jag är antagligen en idiot eller så är det för att jag bestämt mej för att ha roligt. Oavsett. Oavsett allt.

Tisdag 230418

Musik: Samba och åter samba

Devis: **Plötsligt händer det (eller inte)**

-Lös ingången till karnevalen. Hur få upp folk? Hur få på dom maskerna? Starta steg? Vore det smart att ha the Freuds kvar för att kunna börja med dom? Blir det akward för dom att sitta där så länge?

Fattar nu varför jag inte tagit tag i den här biten, det är ju det svåraste, att få upp folk på golvet, att det där att man aldrig kan fejka glädje, som publik. Klart man kan tvinga folk eller att dom gör

rätt för att dom borde, men om dom ska göra det av lust? Alla kommer ju inte ha lust. Men det är kanske som när man fejk-ler att man blir glad på riktigt sen.

Hittar en ordning som borde funka.

Alexander kom ni! Provade en Freud fråga. Bra feedback om att välja riktningar, när jag faktiskt pratar med Freud, så jag inte är på väg bort hela tiden. Insåg att jag inte riktigt vet hur man spelar med en fjärde vägg längre. Alex påpekade att jag ju också kan lägga Freud hos någon i publiken.

Karolina kom in, testade lite med M och E, och gick igenom delarna. Vi pratade om att hon kan titta in vid några tillfällen. Vilken sorts frågor ska hon ställa, undrade hon. Funderar men tänker att hon ska fråga det hon undrar helt enkelt.

Det är skit att Sara är sjukskriven, men jag tänker att jag får se det som en del av processen, att jag tvingas lita ännu mer på mej själv. Fast det är tråkigare. Jag försöker

verkligen att tänka på det som forskning men det går inte så bra just nu.

Kalle och jag häftade varandra i axlarna. Först fick jag testa på honom och sen häftade han mej. Jag blev otroligt upprymd över att jag vågade och att det kommer funka. Att få erövra något nytt som jag inte trodde jag kunde.

Kom ihåg att provhäfta i trä så folk ser att det är på riktigt. Ev ta av klänningen först.

Onsdag 19/4

Repa med Karro: (10-12)

- Stagedivingen med Eva, hur kan man göra det?
- Introt utanför repa- prata om skalan
- Springet in.

Bra rep med Karro! Bara det att jag visste att hon skulle komma gjorde det enklare.

Check in blir långt men verkar funka, lite rörigt med instruktionerna, Vore kul att mima, oklart om jag hinner.

Vi kollade övergångar och det verkar funka med bytena.

Torsdag 20/4

Devis: **When I'm good, I'm very good.**

Musik: Eilert Pilarm, oklart varför.

Varför är det så mycket småpyssel med allt? Detaljerna liksom slukar tiden. Vi har fastnat för en underklänning, men den skulle behöva ändras, och så går inte det och så finns det en massa olika alternativ och så håller huvudet på att få punktering.

Idag kompletterade jag med en vitsburk och några blåsflärpar, utanför. Ingen kom, förutom Karro som letade efter en grej.

Körde alla klädbyten och maskbyten. Så fort man står stilla och klär av sig blir det strip show, i alla fall med Eva. Hittade ett roligt sätt med Maggans klänning. Och Eva kan liksom dansa av sej kläderna.

Repade lite Maggan utan mask, ibland tycker jag att jag är riktigt bra, i alla fall när jag är själv.

Fredag 21/4

Devis: **"Don't think about making art, just get it done. Let everyone else decide if it's good or bad, whether they love it or hate it. While they are deciding, make even more art."**

Idag var det hemskt att vara själv. Trött och förkyld och ingen att hämta energi från. Tvivlen börjar gnaga på mina tår när jag ligger på den där bänken och läser text, och dom jobbar sig uppåt.

Jag har ju valt det här för att jag tycker om att tänka tillsammans med andra. Det var ett så aktivt val, jag hade kommit in på en skrivarutbildning och en teaterutbildning, då, för länge sedan och tänkte att det var nog både mer utmanande och mer hälsosamt att göra grejer ihop med andra. Det är okej när det blir perioder och sen kommer någon in, men det här är inget kul.

Vad är det som händer? Det är tvivlen, det är att jag inte förstår vad jag gör när det inte finns någon mottagare, jag kan inte utvärdera något. Och så energin, att det blir svårt att komma vidare, att utgångsenergin hela tiden blir lägre än ingångsenergin.

Jag kanske ska uppfinna en regissörs karaktär, en intresserad, smart, som tycker jag är bra. Om jag filmar det jag gör och sen får regissören titta på det och ge feedback. Hen kanske kan sitta på en viss stol?

Lördag 22/4 och söndag 23/4

Hemma och förkyld. Pappa ligger på IVA.

Gör en lista på skådespelare för maskerna, men det känns inte bra när listan är klar. Vad har dom här med mej att göra? Det är ett bra urval av viktiga svenska skådespelerskor, men det blir bara som en obehaglig kändis-kavalkad när jag ser hela listan. Så fort man gör en lista blir det som ett kanon, det blir ett val för alla som är med, varje ansikte berättar saker som jag inte har koll på. Samma sak med dom som inte är med. Hur blir representationen? Varför ser det ut så här? Vad vill jag berätta med det?

Mejlar Ellen, gör en ny lista, med ffa alteregon, roller som Chaplin, Patsy och Edina etc. Men det blir också som ett statement som jag inte vet riktigt vad det berättar. Funderar på vad som händer om man gör om dom till halvmasker, men det kanske blir ännu konstigare, skulle jag vilja spela någon känd skådespelare som kanske är någons kompis?

Ellen skriver så klokt att jag ska gå tillbaka till vad min idé var med publikmaskerna. Funderar fram och tillbaka. Jag ville se om masken kunde fungera för ett annat deltagande än t.ex Punch Drunk, där masken ska få deltagarna att smälta in, försvinna, och istället få dem att komma fram.

Jag tänkte också ursprungligen på att det skulle vara publik-masker, det är ju en roll precis som skådespelaren är en roll. Och så ville jag utjämna rummet, att vi hamnade i samma rum på slutet. Och jag tycker det är intressant med karneval, som är något sorts ursprung för teatern, man lämnar vardagsvärlden och får vara en annan ett slag, med hjälp av masken. Hur ordning och kaos avlöser varandra, att vi behöver släppet, utvidgningen.

Nu funderade jag på masker genererade av AI. Jag testade att skriva in spectator och tror det kan bli kul! Känns mycket bättre och mer lekfullt, tror det kan vara det också för publiken! Skriver lite olika saker för att få fram ansikten, det som blev bäst

skrev jag "woman focused on great art", "spectator", "face of a woman watching theatre"

Måndag 24 april

Dagen devis: **Everything is subject to change**

Musik: Kurt Weill till Maggans påklädning

Jag har lyckats boka musik rep-rummet. Pyttelitet. Massa instrument. Önskar intensivt att jag kunde spela. Bara gå loss på elgitarr, trummor, piano, sväva bort och återvända som efter en solsemester.

Jag drar igenom det jag har två gånger. Texten sitter och jag vet ungefär vad jag gör, skönt ju, då borde jag ligga bra till. Men jag har fullständigt förlorat de stora perspektiven, vad betyder det här, är det en begriplig helhet, är det bara konstigt och meningslöst?

Tänker att Karro får dra åt dramaturg skruvarna i morgon. Förkylningen vill inte ge sej, rösten tar slut, jag cyklar hem och vilar.

Tisdag 25 april

Förkylningen segrade. Hemma idag.

Staffan är i gång med AI- bilderna, det blir bra!

Sätter ihop dokumentation till utställningen. Tittar på mobilfilmen från den 30 november och blir så glad när jag hör hur folk skrattar. Det blir mindre ensamt. Om någon skrattar så känner hen ju igen sig, om hen känner igen sig är jag ju inte ensam med min verklighet, eller ialla fall en del av min verklighet.

Under dagen kommer det upp lite olika tolkningar av situationen:

- Vad fan ska jag bli sjuk nu för, jag som aldrig är sjuk.
- Vilken tur att jag blev sjuk nu och inte nästa vecka!
- Vad är det jag ska lära mej av det här? Någon sorts läxa? Och vem ska lära mej?
- Det ordnar sej, jag ligger bra till. Nu hann jag göra dokumentationen.
- Varför ska man acceptera allt? Varför ska allt landa i "det är som det är"? Ner med acceptansen! Mer protest! Mer motstånd! Mer trots!
- Jag skapar någon sorts mening av det här. Lär mej tagga ner lite, lär mej lite mer tillit.
- Så sämst att inte kunna se klasskompisarnas grejer, det blir liksom halvt.

Ingen av det där tolkningarna spelar ju någon roll. De är mest som olika väder. Och jag är ett träd.

Onsdag 26/4

Dagens devis: **“And when you’re afraid of someone’s judgment, you can’t connect with them. You’re too preoccupied with the task of impressing them.”** (Amanda Palmer)

Pratar med Liv som ska rycka in i helgen. Halleluja så skönt. Vi pratade om några ställen som nog behöver kollas på.

- Kan bli svårt med fem danser med fem blivande Freudar. Kanske en först, sen en, sen tre. Eva hamnar med en massa och det är ju härligt, men kanske blir det skamfyllt när kläderna åkt av.
- Margaretha som ska få på sig klänningen, prova att trilla av, massa olika sätt att försöka göra det bekvämt.
- Vid övergången till karnevalen- Eva kan ropa och tjoa, kanske något stort fysiskt rammel för att helt sänka statusen och avvärja folk. Lite glad hundvalp
- Tutan måste bort i karnevalsstarten
- Rytmen i karnevalen kanske trumma på kroppen eller behövs en riktig trumma?
- Och så tiden.....

Om jag är frisk imorgon så går det att lösa det här!

Torsdag 27 april

Dagens devis: **Vi är alla skyldiga naturen en död.**

Pappa ligger fortfarande på IVA. Allt är så konstigt att jag bara förmår tänka på det praktiskt. Om han dör nu, vore det bäst om det hände den här veckan eller nästa?

Jag kanske dör innan, vem vet. Det finns ingen förhandlingsmån och det finns ingen plan.

Karro kommer in en stund, så skönt. Både att vara sjuk och själv gör det så svårt att komma igång.

Kommer på ett sätt att sänka Evas status innan karnevalen, får upp SNL sketchen med Kirsten Wiig i huvudet och tänker man kan sno idén om att vara besatt, att inte ha koll på kroppen.

Testar lite och kan nog funka fint. Blir glad!

Klurar på musiken när vi är ute, inte helt självklart att lösa det.

Hittar ett bra avslut på karnevalen inne i rummet.

Pysslar en massa masker. Utskriftssystemet är så dåligt att det nästan är roligt. Men det blir fina färger när det väl kommer ut något.

Vågar inte repa på golvet, nervös för rösten, repar mest inne i huvudet, tveksamt resultat.

Fredag 28 april

Teknikdag. Rummet blir så väldigt fint utan dansmattan!

Har sett några av de andras expos och funderar en del över inramningen. Hur kan jag göra för att man ska läsa process? För att skaka ur publiken ur föreställningsspåret?

Jag gillar det här, när idéerna byter form, från små luftiga diffusa puffar till saker man kan se och räkna på. Hur gör vi den här vinkeln? Var hänger vi tutan så ingen slår i huvudet?

Lördag 29 april

Dagens devis: **En del människor är som att komma hem.**

Körsbärsträden håller på att slå ut när jag går längs Valhallavägen. Snart är allt över, och det känns bekant och nytt på samma gång.

När jag ser Liv sitta och vänta utanför ingången börjar jag gråta lite, både av lättnad och för jag blir glad att se henne.

Jag drar igenom alltihop. Sen repar vi mest Margaretha. Vi hittar sätt att göra allt större, mer i rummet. Mer kontakt med Freudarna och mer kontakt med publiken, mer fysiska saker. Och då blir det så roligt att spela. M får köra hela registret från ilska till självömkan. Och jag får ha mer publikkontakt.

Eva får också bli mer fysisk ännu kärare i publiken, kan inte motstå.

Så skönt att släppa loss henne! Vi hittar också ett litet ögonblick för skammen.

Söndag 30 april

Dagens devis: **I'm not funny. What I am is brave.** (Lucille Ball)

Vi kör igenom det vi kollat på och så kommer ett av de där underbara lägena, det är som att en viss temperatur uppnåtts och då får improvisationerna eget liv. Det blir ett långt lazz om att ha glömt vad olika byggnads termer heter på italienska, till och med Margaretha tycker att det är roligt.

Och jag har roligt. Lite slak fortfarande men orkar iallafall dra saker med spelenergi.

Vi fixar med övergångarna och det känns som bitarna börjar falla på plats.

Efter den här våren ska jag bara gå ut och dansa, inte se någon scenkonst. Längtar bara efter att vara mitt i, i ett rum, inte i två.

Måndag 1 maj

Dagens devis: **Vi stortrivs i kulturen**

Det är nu jag får göra det som jag tänker är den mest konkreta kunskap jag har som skådespelare.

Vi skruvar upp och ner på uttryck och känslor, provar olika ingångar, tätar hål i övergångar, justerar riktningar. Det är det där med om det känns som att det stämmer, eller om det känns som att nej det är fel här. Och känns det fel kan det beror på att jag inte fattat eller hittat och behöver kliva ett steg eller skifta vikten, eller så är det feltänkt, idén behöver ändras.

Och att hela tiden flytta sig till publikposition, vilket blir möjligt eftersom Liv är där, det finns en relation i rummet som går att utgå ifrån, tänka andra relationer utifrån.

Jag kan också läsa vad jag gör utifrån vad som händer med Liv, om jag ska göra mer eller mindre av det ena eller det andra.

Tisdag 2 maj- onsdag 3 maj

Dagarnas devis: **Det som händer är rätt.**

Mer teknik med Ragnar och Nikki. Hinner till och med köra genomdrag. Sara kommer och tittar, så fint! Tänker som Margaretha att när publiken kommer är det som att lyfta av locket på ett långkok. Att få riktning och att få tillbaka bollar. Så mycket roligare och mer oberäkneligt. Kan spela på nästa full energi och det gör att jag förstår mycket mer vad jag gör.

Ljus och ljud ger ocks så skön rytm och ran, det är lite som en lyxig soffa.

Jag är glad och trött och imorgon är det äntligen dax för publikinsläppet.